

Právo a judikatúra v praxi

11 | 2024

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

- 1. Žaloba, že určitá vec patrí do dedičstva, môže byť podaná kedykoľvek bez ohľadu na to, či spornosť bola známa už počas základného dedičského konania**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/69/2023 zo dňa 19. 6. 2024
- 2. Ak v zbierke chýbajú účtovné závierky za viacero období, nestačí pre ukončenie konania o zrušení spoločnosti doloženie poslednej**
Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2Cob/15/2024 zo dňa 21. 3. 2024
- 3. K neprípustnosti dovolania proti rozhodnutiu o sťažnosti**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/53/2023 zo dňa 27. 3. 2024
- 4. Spor zo zmluvy uzatvorenej správcom v mene vlastníkov bytov v bytovom dome s dodávateľom je spotrebiteľským sporom**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/71/2022 zo dňa 31. 5. 2023
- 5. K možnosti súdu skúmať pri rozhodovaní o výške nároku otázky ohľadom jeho základu, ak je medzitýmny rozsudok už právoplatný**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3CdoPr/1/2023 zo dňa 15. 11. 2023
- 6. Nárok poisteného podnikateľa z povinného zmluvného poistenia a otázka určenia jeho príslušenstva podľa obchodnoprávných predpisov**
Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1Cob/89/2022 zo dňa 31. 1. 2024
- 7. Nedodržanie lehoty na prípravu na pojednávanie možno namietat, len ak sa strana pojednávania zúčastnila alebo nedodržanie namietla písomne vopred**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/143/2022 zo dňa 27. 2. 2024
- 8. Nedostatočné včasné podanie žiadosti o poskytnutie právnej pomoci Centrom právnej pomoci nemôže byť dôvodom pre odročenie pojednávania**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/145/2023 zo dňa 26. 6. 2024
- 9. Možnosť zmeny písomnej obchodnoprávnej zmluvy aj ústnou formou platí aj pre zmluvy, u ktorých písomnú formu vyžaduje zákon**
Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 14Co/282/2019 zo dňa 13. 12. 2022
- 10. Nadmerný hluk a nadmerné vibrácie zakúpeného motorového vozidla sú vadami zakladajúcimi podstatné porušenie kúpnej zmluvy**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Cob/31/2022 zo dňa 13. 12. 2022
- 11. K nepriznaniu náhrady za platenie spoločného dlhu manželov s ohľadom na výhodný prevod majetku neplatiaceho manžela na rodičov manžela, ktorý na dlh plnil**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/33/2023 zo dňa 6. 2. 2024
- 12. K spôsobu aplikácie právneho poriadku iného štátu v prípade uzatvorenia dohody o rozhodnom práve so spotrebiteľom**
Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoCsp/7/2023 zo dňa 27. 2. 2024
- 13. K okolnostiam pre priznanie odmeny advokátovi podľa advokátskej tarify napriek tomu, že klienta vopred neinformoval o jej výške**
Rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 26Co/17/2023 zo dňa 18. 1. 2024
- 14. Ak je predmetom kúpy motocykel, postačí pre zachovanie nárokov z väd jeho včasné prezretie; nevyžaduje sa aj diagnostika pre zistenie jeho pojazdnosti**
Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27Co/106/2022 zo dňa 27. 6. 2023
- 15. K podmienkam, za ktorých môže byť databáza zákazníkov predmetom obchodného tajomstva; k požiadavkám na jej utajenie a používanie vo vzťahu k zamestnancom**
Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 2Cob/19/2023 zo dňa 29. 11. 2023

1. Žaloba, že určitá vec patrí do dedičstva, môže byť podaná kedykoľvek bez ohľadu na to, či spornosť bola známa už počas základného dedičského konania

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/69/2023 zo dňa 19. 6. 2024

Anotácia:

V prejednávanej spore bola riešená otázka, či podanie žaloby o určenie, že určitá vec patrí do dedičstva vylučuje skutočnosť, že žalobcovia už v čase dedičského konania vedeli o spornosti predmetného majetku.

Právna veta:

- I. Žalobca pri podaní žaloby, že určitá vec patrí do dedičstva po poručiteľovi, nie je obmedzený časovo, takúto žalobu môže podať kedykoľvek, keď nastane spor o tom, či určitá vec do dedičstva patrí alebo nie, a to aj bez ohľadu na to, či táto spornosť bola alebo nebola známa už počas základného dedičského konania. Dedičské konanie má charakter mimosporového konania a jeho účelom je prejednanie zisteného majetku poručiteľa, preto akonáhle vznikne spor o tom, či určitá vec do dedičstva patrí alebo nie, tento spor nie je možné vyriešiť v rámci dedičského konania, ale je nevyhnutné podať samostatnú určovaciu žalobu.
- II. Pre posúdenie prípustnosti určovacej žaloby nebolo rozhodujúce, či žalobcovia už v čase dedičského konania vedeli o spornosti predmetného majetku poručiteľky. Ak by aj žalobcovia o tejto spornosti vedeli už počas prebiehajúceho dedičského konania, aj tak by neprichádzal do úvahy iný postup ako podanie samostatnej určovacej žaloby. Preto ak sa žalovaná snaží argumentovať, že určovacia žaloba žalobcov je neprípustná z dôvodu, že už v dedičskom konaní nenamietali spornosť majetku patriaceho do dedičstva, hoci o tom mali vedomosť, takáto argumentácia nemá oporu v zákone ani v rozhodovacej praxi súdov. Rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý zhodne so súdom prvej inštancie považoval žalobcami podanú určovaciu žalobu v zmysle § 137 písm. c) CSP za prípustnú, nepredstavuje odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Dedenie, Určovacia žaloba

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 137 písm. c)
40/1964 Zb. – § 460
161/2015 Z. z. – § 212

2. Ak v zbierke chýbajú účtovné závierky za viacero období, nestačí pre ukončenie konania o zrušení spoločnosti doloženie poslednej

Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2Cob/15/2024 zo dňa 21. 3. 2024

Anotácia:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol, že konanie o zrušení obchodnej spoločnosti zastavuje. Lustráciou v zbierke listín Mestského súdu Bratislava III a v Registri účtovných závierok Ministerstva financií Slovenskej republiky súd zistil, že spoločnosť založila účtovnú závierku naposledy za rok 2022, čím splnila povinnosť podľa v § 40 ods. 2 Obchodného zákonníka a odpadol dôvod jej zrušenia podľa § 68b ods. 1 písm. e) Obchodného zákonníka.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd svojim konaním uviedol spoločnosť do omylu. Poukázal na to, že súd vo svojom Oznámení zo dňa 22.12.2023 oznámil, že začína konanie o zrušení obchodnej spoločnosti a zároveň vo Výzve vyzval spoločnosť o odstránenie dôvodov, pre ktoré sa konanie o zrušení obchodnej spoločnosti začalo. Následne po predložení účtovnej závierky spoločnosťou za rok 2022 do Zbierky listín dňa 28.12.2023 súd Uznesením zo dňa 24.1.2024 konanie o zrušení spoločnosti zastavuje.

Vytýka súdu prvej inštancie, že ho vyzval na predloženie účtovnej závierky do Zbierky listín, neuviedol však, ktorú účtovnú závierku žiada uložiť. Z priloženého prehľadu účtovných závierok do Registra účtovných závierok je zrejmé, že spoločnosť je v zmysle § 68b ods. 1 písm. e) Obchodného zákonníka v omeškaní s plnením povinnosti podľa § 40 ods. 2 Obch. zák. už od roku 2017, t. j. viac ako 5 rokov. Za roky 2017 až 2021 stále účtovné závierky predložené neboli.

Právna veta:

- I. Podľa odvolacieho súdu nepostupoval súd prvej inštancie správne, ak na základe zistenia, že do Zbierky listín bola založená účtovná závierka za rok 2022 konanie o zrušení spoločnosti zastavil bez toho, aby preskúmal, či neexistujú iné dôvody na zrušenie spoločnosti, resp. či naozaj dôvod na zrušenie spoločnosti odpadol.
- II. Na začatie konania o zrušení spoločnosti postačuje, aby bola porušená povinnosť uložiť do zbierky listín čo i len jednu riadnu alebo mimoriadnu účtovnú závierku. Súd prvej inštancie napriek tomu, že spoločnosť nezaložila do zbierky listín účtovné závierky za roky 2017 až 2021, konštatoval, že pridaním účtovnej závierky za rok 2022 bola povinnosť splnená a dôvod na zrušenie spoločnosti odpadol.
- III. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal so skutočnosťou, že spoločnosť je v omeškaní so splnením citovanej povinnosti za roky 2017 až 2021, prečo neukladanie účtovných závierok za tieto roky neposúdil ako porušenie povinností a teda aj dôvod na zrušenie spoločnosti.

Právna oblasť: Civilné procesné právo, Obchodné právo

Právny inštitút: Civilné konanie, Podnikateľ

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 161/2015 Z. z. – § 309b ods. 1, § 309c
513/1991 Zb. – § 40 ods. 2, § 68b ods. 1 písm. e)

3. K neprípustnosti dovolania proti rozhodnutiu o sťažnosti

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/53/2023 zo dňa 27. 3. 2024

Anotácia:

Súd prvej inštancie uznesením žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia. Proti tomuto uzneseniu žalobkyňa podala sťažnosť, ktorú súd prvej inštancie (v tomto prípade reprezentovaný sudcom) uznesením zamietol ako nedôvodnú.

Žalovaná podala proti sťažnosti zamietajúcemu uzneseniu súdu prvej inštancie podanie (č. I. 157 a 160), ktoré podľa jeho obsahu bolo treba považovať za dovolanie, domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby napádané uznesenie bolo vrátené späť na súd ako nedôvodné, zmätočné. Uviedla, že ona ako žalovaná strana v danej veci nemá spôsobilosť, nie je pasívne legitimovaná.

Právna veta:

Podľa názoru najvyššieho súdu pritom neobstojí ani argumentácia v prospech prípustnosti dovolania voči rozhodnutiu iného než odvolacieho súdu za pomoci analógie zákona. Postup podľa dovolaní akcentovaného čl. 4 ods. 1 Základných princípov CSP má totiž slúžiť len vyplňaniu zjavných medzier zákona, celkom vedomé zahrnutie zákonodarcom do okruhu rozhodnutí napadnuteľných dovolaniami len rozhodnutí odvolacieho (a nie aj sťažnostného) súdu však za medzeru preklenuteľnú výkladom považovať nemožno. Pripustenie opaku by malo v skutočnosti za následok vytvorenie priestoru pre spochybňovanie správnosti za pomoci mimoriadneho opravného prostriedku na najvyššom súde aj takých rozhodnutí, u ktorých pre ich menšiu závažnosť a prevažne len procesnú povahu zákon nielenže vylúčil možnosť dovolania (ako riadneho opravného prostriedku predpokladajúceho štandardný dvojinštančný proces), ale netrval dokonca ani na vydaní rozhodnutia v jednej (prvej) inštancii sudcom. Ak by sa aj v prípadoch druhovo totožných s tým z prejednávanej veci mala prijať interpretácia ponúkaná dovolaním, viedlo by to k celkom neprijateľnému modelu, v rámci ktorého by rozhodne nie až tak zanedbateľný počet rozhodnutí súdov prvej inštancie bol vylúčený z prieskumu ich správnosti odvolacími (krajskými) súdmi, naopak by však všetky takéto rozhodnutia mal preskúmať súd dovolací (najvyšší).

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné procesné právo

Právny inštitút: Civilné konanie, Sťažnosť, Dovolanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 250, § 419

4. Spor zo zmluvy uzatvorenej správcom v mene vlastníkov bytov v bytovom dome s dodávateľom je spotrebiteľským sporom

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/71/2022 zo dňa 31. 5. 2023

Anotácia:

Vlastníci bytov v bytovom dome zastúpení bytovým družstvom a žalovaná ako banka uzavreli zmluvu o termínovanom úvere, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala poskytnúť klientovi úver za účelom vybudovania plynovej kotolne v bytovom dome. Banka oznámila zmenu úrokovej sadzby. Vlastníci v zastúpení namietali neoprávnenosť tejto zmeny.

Právna veta:

- I. Správca vystupuje v pozícii priameho zástupcu vlastníkov a koná v mene vlastníkov. Správca síce koná samostatne vo veciach zariadenia záležitostí bytového domu, môže však konať len v mene vlastníkov, čo znamená, že aj zmluvy, ktoré uzatvára, neuzatvára vo svojom mene, ale v mene vlastníkov. Správca pri uzatváraní zmlúv nevystupuje ako účastník týchto zmlúv (ako zmluvná strana), pretože plnenia zo zmlúv nie sú poskytované správcovi, teda nie sú realizované v jeho prospech, ale sú realizované v prospech jednotlivých vlastníkov bytov či nebytových priestorov. Práva a povinnosti z tejto zmluvy vznikajú vlastníkom bytov.
- II. V prejednávanej veci bola uzavretá zmluva o termínovanom úvere...medzi Dexia bankou, a.s. (právny prechodca žalovanej) a vlastními bytov v bytovom dome.
- III. Vlastníci bytov boli zastúpení svojím správcom.
- IV. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 999 000 SKK na vybudovanie plynovej kotolne v bytovom dome. Ide teda o zmluvu spotrebiteľskú.
- V. Súd dospel k záveru, že ustanovenie zmluvy v bode 5.5. pripúšťa rôzny výklad a umožňuje uplatniť svojvôľu žalovanej – banky pri jednostrannej zmene úrokovej sadzby, a tým výrazne znevýhodniť vlastníkov bytov ako spotrebiteľov. Predmetné ustanovenie zmluvy je neurčité, pričom jeho neurčitosť spočíva v skutočnosti, že používa pojem „miera rizika klienta“, ktorý nie je v zmluve jasne definovaný a vysvetlený, čo potvrdila vo svojom vyjadrení aj žalovaná. Túto neurčitosť nie je možné odstrániť výkladovými pravidlami stanovenými v § 35 ods. 2 OZ. Neumožňuje spotrebiteľom alebo správcovi, ktorý koná v ich mene a na ich účet, predpokladať obsah zmien úrokovej sadzby, ktoré môžu nastať v budúcnosti, pričom zmluva im ukladá výslovne povinnosti prispôbiť svoje správanie tak, aby túto „mieru rizika“ na svojej strane znížili, prípadne aspoň nezvýšili. Takéto ustanovenie je neprijateľnou podmienkou, nakoľko je v priamom rozpore s ust. § 53 ods. 4 písm. i) Občianskeho zákonníka, a teda umožňuje žalovanej ako dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné procesné právo, Nehnuteľnosti

Právny inštitút: Spotrebiteľské spory

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 290
40/1964 Zb. – § 52
182/1993 Z. z. – § 8b

5. K možnosti súdu skúmať pri rozhodovaní o výške nároku otázky ohľadom jeho základu, ak je medzitýmny rozsudok už právoplatný

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3CdoPr/1/2023 zo dňa 15. 11. 2023

Anotácia:

Okresný súd medzitýmnym rozsudkom určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalobcovi je neplatné.

V odvolacom konaní k odvolacej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie nerozhodol o jeho návrhu na určenie, že žalovaný ako zamestnávateľ nie je povinný žalobcu ďalej zamestnávať, odvolací súd uvádza, že vzhľadom na to, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol medzitýmnym rozsudkom najskôr o základe prejednávanej veci, a teda nerozhodol o celom predmete sporu; táto odvolacia námietka žalovaného nie je dôvodná.

Žalovaný podal dovolanie, v ktorom namietal, že odvolací súd nesprávne právne posúdil vec, keď dospel k záveru, že o návrhu žalovaného ako zamestnávateľa o nemožnosti ďalšieho zamestnávania žalobcu súd prvej inštancie nie je potrebné rozhodnúť už v medzitýmnom rozsudku. Žalovaný má za to, že primárnym účelom medzitýmneho rozsudku je rozhodnúť o celom základe prejednávanej veci, nielen o určitej spornej otázke týkajúcej sa uplatneného žalobného nároku.

Právna veta:

Po právoplatnosti medzitýmneho rozsudku už súd nemôže v konaní o výške nároku posudzovať otázky týkajúce sa základu nároku, pretože tomu bráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci (pozri § 230 CSP).

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné procesné právo

Právny inštitút: Civilné konanie, Rozhodnutie súdu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 214, § 230

6. Nárok poisteného podnikateľa z povinného zmluvného poistenia a otázka určenia jeho príslušenstva podľa obchodnoprávnych predpisov

Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1Cob/89/2022 zo dňa 31. 1. 2024

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o úhradu peňažnej sumy, ktorú žalobca žiadal od poisťovne v nadväznosti na to, že ju sám na základe vykonateľného rozhodnutia uhradil poškodenému, a to napriek tomu, že tak mala urobiť poisťovňa z titulu povinného zmluvného poistenia. Žalobca si voči poisťovni uplatnil aj príslušenstvo pohľadávky. Súd 1. inštancie úroky z omeškania a paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky priznal podľa právnych predpisov, ktoré upravujú ich výšku medzi podnikateľmi, pretože poistná zmluva bola uzatvorená medzi dvoma podnikateľskými subjektami v rámci ich podnikateľskej činnosti. Poisťovňa sa v podanom odvolaní bránila, že na práva a povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 381/2001 Z. z. (ďalej „ZoPZP“) je možné subsidiárne uplatniť len predpisy občianskeho práva.

Krajský súd Bratislava ako odvolací súd dal poisťovni za pravdu. Argumentoval, že ZoPZP na viacerých miestach priamo odkazuje na podporné použitie Občianskeho zákonníka (ako príklad uviedol úpravu premlčania nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi). Na základe uvedeného súdu 1. inštancie vytkol, že sa dostatočne nevysporiadal so všetkými skutočnosťami dôležitými pre rozhodnutie o príslušenstve žalovanej pohľadávky. Výrok rozhodnutia ohľadom príslušenstva teda zrušil a vec vrátil súdu 1. inštancie na ďalšie konanie.

Právna veta:

Súd vyhodnotil ako dôvodnú aj tú časť odvolacej argumentácie žalovaného, ktorou poukazuje na nesprávnosť aplikácie ustanovenia § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka súdom prvej inštancie a naopak, na potrebu aplikácie ustanovenia § 1 ods. 2 zákona o PZP. V danom prípade niet pochyb o tom, že medzi stranami sporu bola v písomnej forme uzavretá zmluva o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v prípade ktorej ide o osobitný typ poistnej zmluvy upravený zákonom o PZP, ktorý vo svojom § 1 ods. 2 priamo odkazuje na právnu úpravu obsiahnutú v Občianskom zákonníku, ak zákon o PZP neustanovuje inak, pričom rovnako niet pochyb o tom, že zákon o PZP nerozlišuje medzi zmluvami uzavretými medzi poisťovňou a fyzickou osobou – občanom a zmluvami uzavretými medzi poisťovňou a podnikateľským subjektom. Dokonca v otázke premlčania zákon o PZP priamo vo svojom ustanovení § 15 ods. 2 obsahuje priamy odkaz na § 106 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že samotný obchodnoprávny charakter záväzkového vzťahu determinovaný povahou zmluvných strán nevyklučuje aplikáciu predpisov občianskeho práva jednak v prípade otázok neupravených Obchodným zákonníkom, ako aj v prípade danosti subsidiarity vyplývajúcej z príslušnej právnej úpravy, ako je tomu v prípade právnej úpravy zmluvy o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Prípadná aplikácia predpisov občianskeho práva neznamena, že právny vzťah stratí svoj obchodnoprávny charakter.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Poistné plnenie, Zmluvné poistenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 381/2001 Z. z. – § 1 ods. 2, § 4 ods. 4, § 11 ods. 6
513/1991 Zb. – § 261 ods. 9, § 369 ods. 2
21/2013 Zb. – § 1 ods. 2

7. Nedodržanie lehoty na prípravu na pojednávanie možno namietat', len ak sa strana pojednávania zúčastnila alebo nedodržanie namietla písomne vopred

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/143/2022 zo dňa 27. 2. 2024

Anotácia:

Dovolateľ namietal nevysporiadanie sa odvolacieho súdu s jeho odvolacou námietkou, že do poštovej schránky dostal dňa 8. apríla 2021 zásielku z notárskeho úradu s odbernou lehotou 18 kalendárnych dní, ktorá skončila dňa 27. apríla 2021. Uznesenie konajúceho súdu, ktoré súvisí s uloženou zásielkou, je datované dňa 29. apríla 2021. Dovolateľ nesúhlasil s postupom, že v čase, keď notár, ako súdny komisár, dňa 6. apríla 2021 nariaďoval pojednávanie na deň 28. apríla 2021, nerešpektoval zákonné lehoty na doručovanie písomností a lehotu na prípravu na pojednávanie (úložná lehota 18 dní + 5 dní na prípravu pojednávania). Ak bola písomnosť vrátená notárskemu úradu dňa 27. apríla 2021, potom pre dovolateľa nebola zachovaná žiadna lehota na prípravu pojednávania. Aj v prípade, ak by si dovolateľ prevzal predvolanie na pojednávanie v posledný deň odbernej lehoty, t. j. 26. apríla 2021, nebola by zachovaná zákonná lehota na prípravu pojednávania. Zo zápisnice o prejednaní dedičstva zo dňa 28. apríla 2021 nevyplyva ako sa notár, ako súdny komisár, vysporiadal so skutočnosťou, že pri konštatovaní, že dovolateľ si v odbernej lehote neprevzal predvolanie na pojednávanie, nebola dodržaná lehota na jeho prípravu.

Právna veta:

Dovolateľom namietané nedodržanie päťdňovej lehoty na prípravu na pojednávanie je len hypotetickou špekuláciou, umelo vytvoreným konštruktom, ktorý nemožno relevantne posúdiť, nakoľko sa dovolateľ reálne pojednávania nezúčastnil, a preto nemohlo dôjsť ani k porušeniu jeho práva na primeranú lehotu na prípravu na pojednávanie. Len v prípade, že by dovolateľ využil svoje právo osobnej účasti na pojednávaní a na ňom namietal nedostatok času na primeranú prípravu (resp. by takúto námietku vzniesol hoc aj písomne pred uskutočnením pojednávania), by bolo možné relevantne posúdiť splnenie tejto zákonnej podmienky ohraničenej v procesnom predpise len rámcovo určenou lehotou piatich dní. Za daného skutkového stavu, keď dovolateľ právo zúčastniť sa na pojednávaní nevyužil, nemožno súhlasiť s námietkou dovolateľa, že nebolo zachované jeho právo na dostatok času na prípravu na pojednávanie. Najvyšší súd v rámci odvolacieho prieskumu môže posúdiť dodržanie princípov spravodlivého procesu len vo vzťahu ku konkrétnym úkonom a postupu súdu (či už uskutočneným alebo opomenutým) a v tomto prípade nemožno posudzovať dodržanie primeranej lehoty na prípravu na pojednávanie pre účastníka konania zo strany súdneho komisára, ak sa účastník konania pojednávania nezúčastnil ani nežiadal o jeho odročenie.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné procesné právo

Právny inštitút: Civilné konanie, Doručovanie písomností

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 178 ods. 2

8. Nedostatočné včasné podanie žiadosti o poskytnutie právnej pomoci Centrom právnej pomoci nemôže byť dôvodom pre odročenie pojednávania

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/145/2023 zo dňa 26. 6. 2024

Anotácia:

Odvolací súd riešil odvoláciu námietku žalovaného 4/, že mu súd prvej inštancie svojim procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko spor rozhodol v jeho neprítomnosti, keď neakceptoval ospravedlnenie doručené deň pred pojednávaním vytýčeným na 28. júna 2021, ako i z dôvodu, že rozhodol bez toho, aby ho ako stranu sporu vypočul.

Právna veta:

- I. Dôvod na odročenie pojednávania (ustanovenie právnej zástupkyne žalovanému 4/ Centrom právnej pomoci a s tým súvisiace nezachovanie 5 dní na prípravu) oznámila právna zástupkyňa žalovaného 4/ súdu e mailom v poobedňajších hodinách jeden pracovný deň pred nariadeným pojednávaním.
- II. Pokiaľ sa žalovaný 4/ chcel dať v konaní zastúpiť advokátom prostredníctvom Centra právnej pomoci (na čo má právo), mohol a mal vyvíjať za týmto účelom iniciatívu v primeranej lehote po prevzatí predvolania na pojednávanie vytýčené na deň 28. júna 2021, s čím nekorešponduje podanie žiadosti o poskytnutie právnej pomoci (iba) 6 dní pred konaním pojednávania bez toho, aby včas informoval konajúci súd o zvolenom postupe a jeho možnom dopade na svoju účasť na predmetnom pojednávaní.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné procesné právo

Právny inštitút: Civilné konanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 183

9. Možnosť zmeny písomnej obchodnoprávnej zmluvy aj ústnou formou platí aj pre zmluvy, u ktorých písomnú formu vyžaduje zákon

Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 14Co/282/2019 zo dňa 13. 12. 2022

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o žalobe, ktorou sa žalobcovia domáhali zaplata peňažnej čiastky v súvislosti s uzatvorením zmlúv o preprave. Po vykonaní prepravy bola časť odmeny zaplatená; ohľadom zvyšku ale vznikol spor o tom, či si strany platne dohodli zníženie pôvodne dojednanej odmeny. Dohoda bola žalovaným vyvodzovaná z toho, že žalobcovia vystavili na základe vzájomnej komunikácie upravené faktúry. Žalobcovia však argumentovali, že takto postupovali preto, lebo chceli rýchlejšie získať aspoň úhradu tej časti odmeny, ktorú bol žalovaný ochotný zaplatiť. Súd 1. inštancie vyhodnotil, že k platnému dojednaniu nového záväzku nahradzujúceho pôvodný záväzok nedošlo. Žalovaný však argumentoval, že ku zmene mohlo dôjsť v dôsledku ústnej dohody, pretože to v danom prípade umožňoval § 272 ods. 2 ObchZ.

Krajský súd Bratislava síce žalovanému v merite veci neprisvedčil; v odôvodnení svojho rozhodnutia však poskytol rozsiahly výklad spôsobu zmeny písomne dojednaných obchodnoprávnych zmlúv. Výslovne prezentoval napríklad aj názor, že neformálny mechanizmus zmeny sa uplatní aj pri obchodnoprávnych zmluvách, ktorých uzatvorenie v písomnej zmluve sa vyžaduje priamo zo zákona (za predpokladu, že sa strany výslovne nedohodli na možnosti zmeny len písomnou formou). Uvedeným názorom sa distancoval od opačného stanoviska prezentovaného v českej judikatúre (bližšie Ústavný súd ČR, sp.zn. I. ÚS 1264/11).

Právna veta:

Ustanovenie § 272 ods. 2 ObchZ je osobitnou úpravou a pre obchodné vzťahy má prednosť pred § 40 ods. 2 OZ. Preto na obchodné vzťahy všeobecnú úpravu Občianskeho zákonníka v tomto prípade nemožno použiť. Osobitná úprava odseku 2 celkom zreteľne umožňuje, aby písomne uzavretá zmluva, na platnosť ktorej sa podľa zákona alebo dohody strán vyžaduje písomná forma, mohla byť zmenená ústne, a to v prípade, ak v písomne uzavretej zmluve nie je obsiahnutá dohoda strán, že táto zmluva sa môže zmeniť alebo zrušiť iba dohodou strán v písomnej forme. Na tom, aby sa písomne uzavretá zmluva menila alebo rušila v písomnej forme, sa strany musia v zmluve dohodnúť. Výhrady o správnosti takéhoto riešenia vedú k pokusom ustanovenie odseku 2 vykladať extenzívne, a to v tom zmysle, aby bolo možné aspoň na zmluvy, pri ktorých zákon vyžaduje písomnú formu, aplikovať zásadu obsiahnutú v § 40 ods. 2 OZ. Tieto snahy však narážajú na platný právny stav. Osobitná úprava odseku 2 neumožňuje aplikovať na obchodné vzťahy ustanovenie § 40 ods. 2 OZ vyjadrujúce pravidlo, že písomne uzavretá dohoda sa môže meniť alebo rušiť len písomne. Ťažko možno takéto pravidlo vyvodiť z ustanovenia odseku 2 de lege lata. Jednak to nevyplýva zo slovného vyjadrenia a nemožno to vyvodiť ani z gramatického výkladu. Napokon, nemalo by ani zmysel text uvedeného ustanovenia takto výkladovo „znásilňovať“. Ak by bol zákonodarcu zamýšľal uvedené pravidlo vyjadrené v § 40 ods. 2 OZ aplikovať na obchodné zmluvy, stačilo neupraviť odchylnu zmenu a zrušenie písomne uzavretej zmluvy v Obchodnom zákonníku, teda nevytvoriť v Obchodnom zákonníku úpravu lex specialis (ods. 2), čím by bol daný voľný priebeh aplikácii § 40 ods. 2 OZ.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Právne úkony, Forma právnych úkonov

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 272 ods. 2

10. Nadmerný hluk a nadmerné vibrácie zakúpeného motorového vozidla sú vadami zakladajúcimi podstatné porušenie kúpnej zmluvy

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Cob/31/2022 zo dňa 13. 12. 2022

Anotácia:

Okresný súd napadnutým rozsudkom vyhovel žalobnému návrhu a uložil žalovanému povinnosť žalobcovi vymeniť vo výroku rozhodnutia uvedené motorové vozidlo za vozidlo bez väd, alternatívne zaplatiť žalobcovi sumu 22.000,- eur oproti povinnosti žalobcu vydať predmetné motorové vozidlo. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie uzavrel, že motorové vozidlo, ktoré si zakúpil žalobca u žalovaného, má vady, ktoré spočívajú v neprimeranom hluku a vibráciách.

Právna veta:

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie v tom, že pri zistených vadách išlo o podstatné porušenie zmluvy. Nadmerný hluk a nadmerné vibrácie sú takými vadami, ktoré bránia riadnemu používaniu motorového vozidla na určený a obvyklý účel.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Kúpna zmluva, Nároky z väd tovaru

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 345 ods. 2, § 436

11. K nepriznaniu náhrady za platenie spoločného dlhu manželov s ohľadom na výhodný prevod majetku neplatiaceho manžela na rodičov manžela, ktorý na dlh plnil

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/33/2023 zo dňa 6. 2. 2024

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore o peňažné plnenie z titulu úhrady polovice sumy, ktorú manželka zaplatila na poskytnutý úver čerpaný počas trvania manželstva. Žalovaný bývalý manžel sa v konaní bránil, že svoj podiel na záväzku nehradil v nadväznosti na dohodu, že prevedie nehnuteľnosti v jeho vlastníctve na rodičov bývalej manželky za veľmi výhodnú kúpnu cenu. Po realizácii prevodu navyše v súlade s dohodou zostala v uvedených nehnuteľnostiach bývať bývalá manželka. Súd 1. inštancie uzavrel, že za uvedených okolností by nebolo spravodlivé, aby bol žalovaný zaviazaný k náhrade z titulu platenia na úver a žalobu zamietol.

Krajský súd Prešov v nadväznosti na podané odvolanie po vyhodnotení skutkovej situácie zdôraznil, že v danom prípade treba zohľadniť, že žalovaný bývalý manžel súhlasil s prevodom nehnuteľností na rodičov manželky za výrazne zníženú kúpnu cenu, čím sa vzdal značného majetkového prospechu. Časť z tejto kúpnej ceny bola navyše priamo použitá na úhradu záväzku žalovaného. Aj s prihliadnutím na skutočnosť, že nehnuteľnosť zakúpená rodičmi zostala v užívaní bývalej manželky, sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu 1. inštancie a uzavrel, že priznanie uplatneného nároku by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Právna veta:

- I. Za situácie, ak žalovaný po rozvoze manželstva previedol všetky nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXX, na rodičov žalobkyne za výrazne nižšiu kúpnu cenu oproti trhovej cene a žalobkyňa aj po rozvoze v predmetných nehnuteľnostiach býva a tieto užíva, nebolo by spravodlivé, aby žalovaný mal žalobkyni plniť ešte polovicu nákladov za zaplatenú pôžičku. Nemožno neprihliadnuť na výšku kúpnej ceny, t. j. 25.500 eur a odvolací súd v tejto súvislosti súhlasí so žalovaným, že v tomto prípade sa nejaví, že by išlo o primeranú cenu vzhľadom na skutočnosť, že išlo o predaj nehnuteľností – rodinný dom s príľahlými pozemkami. Prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného ... sa žalovaný na základe dohody so žalobkyňou (dobrovoľne) vzdal vyššej trhovej ceny, a preto je možné prijať záver, že žalovaný týmto predajom uhradil aj spoločné záväzky bývalých manželov, teda aj sporný úver. V neposlednom rade je treba vziať do úvahy celkové okolnosti predaja nehnuteľnosti a jeho účel, ktorý sledoval.
- II. Podľa názoru odvolacieho súdu by bolo nespravodlivé, v rozpore s dobrými mravmi, aby žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobkyni polovicu zaplatených splátok úveru.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Záväzkové právo, Spoluvlastníctvo, Vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 3 ods. 1, § 149, § 511

12. K spôsobu aplikácie právneho poriadku iného štátu v prípade uzatvorenia dohody o rozhodnom práve so spotrebiteľom

Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoCsp/7/2023 zo dňa 27. 2. 2024

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore zo zmluvy o výpožičke dopravného prostriedku, v ktorej si strany dojednali, že rozhodným právom pre ich vzťah z uvedenej zmluvy bude právo Českej republiky. Vzhľadom na to, že jednou zo strán uvedenej zmluvy bol spotrebiteľ, uzavrel súd 1. inštancie, že nakoľko mu ustanovenia slovenského práva poskytujú v porovnaní s českými predpismi vyššiu mieru ochrany, bude vo veci aplikované prednostne len slovenské právo a české právo sa neuplatní.

Krajský súd Trenčín ako odvolací súd však upozornil, že takýto výklad príslušného ustanovenia nariadenia Rím I. nie je správny. Ak v spotrebiteľskej zmluve dôjde k dohode o rozhodnom práve, ktoré je pre spotrebiteľa menej výhodné, nevylúči sa dohodnuté rozhodné právo ako celok. Súd má pristúpiť ku kombinovanej aplikácii stranami zvoleného právneho poriadku a kogentných ustanovení právneho poriadku podľa obvyklého pobytu spotrebiteľa, pričom ustanovenia právneho poriadku podľa obvyklého pobytu spotrebiteľa budú aplikované len na tie aspekty právneho vzťahu, v ktorých sú oproti zvolenému právnomu poriadku pre spotrebiteľa výhodnejšie.

Právna veta:

V prípade voľby práva v prípade uzavretej spotrebiteľskej zmluvy dôjde k zmiešanej aplikácii oboch právnych poriadkov, pričom pri každom ustanovení právneho predpisu zvoleného právneho poriadku bude súd skúmať, či konkrétne kogentné ustanovenie právneho poriadku krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa neposkytuje spotrebiteľovi vyššiu ochranu ako zvolený právny poriadok.

Právna oblasť: Občianske právo, Medzinárodné právo súkromné

Právny inštitút: Ochrana spotrebiteľa

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 52 ods. 2, § 53
Nariadenie európskeho parlamentu a rady (ES) č. 593/2008 – čl. 6 ods. 2

13. K okolnostiam pre priznanie odmeny advokátovi podľa advokátskej tarify napriek tomu, že klienta vopred neinformoval o jej výške

Rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 26Co/17/2023 zo dňa 18. 1. 2024

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o vymoženie odmeny za právne služby poskytnuté advokátom. Žalujúci advokát v priebehu konania tvrdil, že výška dohodnutej odmeny bola 15 % z vymoženej sumy. Žalovaný klient sa naopak bránil, že sa s advokátom dohodol na paušálnej odmene vo výške 10 000 Eur. Ani jednej strane sporu sa nepodarilo dohodu o odmene jednoznačne preukázať. Súd 1. inštancie rozhodol tak, že advokátovi priznal odmenu v sume podľa advokátskej tarify.

Klient sa v podanom odvolaní bránil, že advokát nepreukázal, že by si splnil povinnosť informovať ho o výške odmeny ešte pred poskytnutím úkonov právnej služby; odmena mu preto podľa jeho názoru nemala byť priznaná, a to ani tarifná.

Krajský súd Nitra ako odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vychádzal zo skutočnosti, že sa ani jednej strane sporu nepodarilo preukázať dohodu o zmluvnej odmene. Do úvahy vzal tiež to, že advokát klienta vopred neinformoval o výške tarifnej odmeny. Na druhej strane ale poukázal na to, že klient musel vedieť, že advokátovi bude patriť odmena za ním vykonané úkony právnej služby a zároveň sa domnieval, že sa na určitej výške odmeny s advokátom dokonca dohodol. Advokát navyše podľa súdu nemohol o výške tarifnej odmeny za každý úkon klienta informovať, pretože bol s ohľadom na okolnosti presvedčený, že odmena bola dojednaná v zmluvnej výške. Súd preto uzavrel, že advokátovi musí patriť minimálne tarifná odmena, pretože podľa jeho zistení služby poskytol kvalitne a včas.

Právna veta:

Podľa odvolacieho súdu v kontexte vyššie uvedeného neobstojí argumentácia žalovaného o tom, že nebol vopred informovaný o výške odmeny za poskytované služby. Odvolací súd má za to, že v danom prípade nie je možné aplikovať striktné formálne ust. § 18 ods. 4 Zákona o advokácii, ale je potrebné prihliadnuť na vzťah advokáta a klienta v konkrétnej prejednávanej veci, spôsob poskytovania služieb a okolnosti uzatvárania zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že sa so žalobcom dohodli na paušálnej odmene vo výške 10.000 eur ako aj to, že žalobcovi túto sumu za poskytovanie právnych služieb uhradil, podľa odvolacieho súdu (v zhode so záverom súdu prvej inštancie) túto skutočnosť nepreukázal. Ak naopak žalobca tvrdil, že sa dohodol so žalovaným na odmene vo výške 15 % a rovnako nebol túto skutočnosť schopný jednoznačne preukázať pre popretie tejto dohody žalovaným, v zmysle § 24 ods. 3 Zákona o advokácii nemôže podľa odvolacieho súdu nastať stav, že za vykonané služby nebude patriť žalobcovi ako advokátovi žiadna odmena (ani tarifná) za celkom nepochybne poskytnuté služby iba z dôvodu, že o výške tarifnej odmeny neinformoval žalovaného v priebehu poskytovania právnych služieb pred každým jednotlivým úkonom. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že k informovaniu o odmene za každý konkrétny úkon nedošlo výlučne z dôvodu, že žalobca mal po celý čas poskytovania právnych služieb za to, že dohoda o podielovej odmene vo výške 15 % so žalovaným platí, a to až do okamihu, kedy tento odmietol zaplatiť za právne služby.

Právna oblasť: Advokácia

Právny inštitút: Odmena advokáta

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 586/2003 Z. z. – § 18 ods. 4, § 24 ods. 3

14. Ak je predmetom kúpy motocykel, postačí pre zachovanie nárokov z väd jeho včasné prezretie; nevyžaduje sa aj diagnostika pre zistenie jeho pojazdnosti

Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27Co/106/2022 zo dňa 27. 6. 2023

Anotácia:

V spore išlo o kúpu nepojazdného motocykla. Pri prezretí ohliadkou nebolo možné fyzicky zistiť všetky vady. V danom prípade išlo o skrytú vadu, ktorá spôsobila, že motocykel je i po odstránení väd, na ktoré žalovaný v kúpnej zmluve žalobcu upozornil, nepojazdný, pričom nejde o nezanedbateľnú vadu. Žalobca uviedol, že po návšteve servisu zistil, že ide o vadu vstrekovacieho systému. Nejde teda o vadu zistiteľnú pri prezretí požadovanom zákonom v čase prechodu nebezpečenstva škody na tovare.

Právna veta:

Odvolací súd v tejto súvislosti súhlasí so zistením súdu prvej inštancie, že žalobca riadne a včas prezrel kúpený tovar a nesúhlasí s argumentom žalovaného, že prezretie pri miestnom odovzdaní motocykla vyžaduje okamžité vykonanie diagnostiky. Podľa názoru odvolacieho súdu postačovalo prezretie tovaru ohliadkou.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Kúpna zmluva

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 427 ods. 3

15. K podmienkam, za ktorých môže byť databáza zákazníkov predmetom obchodného tajomstva; k požiadavkám na jej utajenie a používanie vo vzťahu k zamestnancom

Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 2Cob/19/2023 zo dňa 29. 11. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané na základe žaloby, ktorou žalobca žiadal, aby súd žalovaným uložil zdržať sa pokračovania v zneužívaní databázy klientov žalobcu. Spor fakticky vznikol medzi zamestnávateľom a jeho bývalými zamestnancami, medzi ktorými bolo v pracovnej zmluve dojednané, že bývalí zamestnanci budú aj po skončení pracovného pomeru zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach tvoriacich predmet obchodného tajomstva. Po ukončení pracovného pomeru začali bývalí zamestnanci podnikať a za účelom získania zákazníkov začali podľa tvrdenia zamestnávateľa s ponukou služieb oslovovať jeho klientelu, a to s využitím informácií získaných z jeho databázy. Súd 1. inštancie žalobu zamietol, a to aj vzhľadom na to, že k databáze zamestnávateľa mali prístup viacerí zamestnanci; údaje z nej zároveň neboli zabezpečené tak, aby z toho zamestnanci získali dojem, že sú predmetom obchodného tajomstva.

S uvedeným názorom súhlasil aj Krajský súd Košice. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že ak by zamestnávateľ chcel, aby databáza jeho klientov požívala ochranu vyplývajúcu zo statusu obchodného tajomstva, mal by okrem iného zabezpečiť jej adekvátnu ochranu technickými a personálnymi prostriedkami tak, aby nebola prístupná širokému okruhu zamestnancov a zároveň stanoviť metódy, akými môže byť využívaná.

Právna veta:

- I. Zoznamy zákazníkov sú nepochybne spôsobilé byť predmetom obchodného tajomstva. Avšak na to, aby bolo možné na ne hľadiť ako na obchodné tajomstvo je nevyhnutné, aby napĺňali pojmové znaky vymedzené ust. § 17 ods. 1 vety druhej Obchodného zákonníka, t. j. okrem iného, podnikateľ musí mať vôľu utajiť informácie, ktoré majú byť predmetom obchodného tajomstva a musí ich utajenie aj zabezpečovať. Požiadavku utajovať obchodné tajomstvo môže podnikateľ vyjadriť prostredníctvom písomných zmlúv, v ktorých zaviazne zamestnancov k mlčanlivosti, prípadne záväzok utajovania obchodného tajomstva môže byť zakotvený v pracovnom poriadku. Z predložených pracovných zmlúv so žalovanými nevyplýva, že žalobca presne špecifikoval predmet svojho obchodného tajomstva (považoval a označil konkrétne údaje a skutočnosti, ktoré podľa vôle žalobcu predstavujú jeho obchodné tajomstvo – databázu, obsahujúcu údaje o klientoch žalobcu). Správne pritom súd prvej inštancie uviedol, že žalobca nevymedzil predmet obchodného tajomstva. Nie je teda jednoznačné, ktoré z týchto utajovaných skutočností spĺňajú podmienky obchodného tajomstva.
- II. Ochrana obchodného tajomstva zo strany podnikateľa má byť totiž nielen formálna, ale aj reálna. Podstatné v tejto súvislosti je tiež stanoviť metódy, akými majú zamestnanci využívať predmet obchodného tajomstva, aby nedošlo k jeho neoprávnenému využitiu alebo sprístupneniu. Preto je potrebné všetky údaje a informácie, ak majú mať charakter obchodného tajomstva, adekvátne zabezpečiť. Žalobca síce poukazoval, že databáza jeho klientov bola prístupná iba v počítači na recepcii, na ktoré oddelenie boli zaradení zamestnanci v pracovnej pozícii „recepčnej“, no fakticky podľa pokynov žalobcu bola táto databáza k dispozícii aj ďalším zamestnancom, vrátane, nie však výlučne len žalovaným. Žalobca tak nezabezpečil ochranu tejto databázy technickými ani personálnymi prostriedkami.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Obchodné tajomstvo

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Z. z. – § 17